

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0184

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ឈុន និង ភេទស្រី អាយុ៦១ឆ្នាំ

មុខងារនៅសម័យខ្មែរក្រហម: កងទារឹចល័ត

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិប៉ុស្តិ៍ចាស់ ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ស្រុកព្រះនេត្រព្រះ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១

សម្ភាសន៍ដោយ: វ៉ាន់ ថាន់ ពៅដារី

០០:៣៤:៤៤

១២ទំព័រ

ពៅដារី : ម៉ឺនឈ្មោះអី?

និប : ឈុន និង ។

ពៅដារី : អាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

និប : ៦១ ។

ពៅដារី : ស្រុកកំណើតនៅណា?

និប : នៅភូមិប៉ុស្តិ៍ចាស់ ។

ពៅដារី : ឃុំ?

និប : ឃុំព្រះនេត្រព្រះ ។

ពៅដារី : ស្រុក?

និប : ព្រះនេត្រព្រះ ។

ពៅដារី : ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ?

និប : ចាស់!

ពៅដារី : ឥលូវម៉ឺនរស់នៅក្នុងភូមិដដែល?

និប : ចាស់!

ពៅដារី : អត់មានជួរសំបូរអីទេ?

និប : អត់ទេ ។ ដម្លៀសតែសម័យអាពត ។

ពៅដារី : ម៉ឺនមានក្រុសារឈ្មោះអីដែរ?

និប : នៅរស់ជាមួយក្មួយសព្វថ្ងៃឈ្មោះហ៊ឹម យ៉ុង ។

ពោធិ៍វារី : កាត់អាយុប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

និប : ទើប៥៨ ។

ពោធិ៍វារី : កាត់ធ្វើអីសព្វថ្ងៃ?

និប : ធ្វើស្រែ ។

ពោធិ៍វារី : មានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

និប : កូន០៤នាក់ ។

ពោធិ៍វារី : ប្រុសប៉ុន្មាន? ស្រីប៉ុន្មាន?

និប : ប្រុស០២ ស្រី០២ ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ែមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់?

និប : ០៤នាក់ ។

ពោធិ៍វារី : ប្រុសប៉ុន្មាន? ស្រីប៉ុន្មាន?

និប : ប្រុស០២ ស្រី០២ ។

ពោធិ៍វារី : នៅរស់ទាំងអស់?

និប : បងប្អូនខ្ញុំនៅរស់ទាំងអស់ ។

ពោធិ៍វារី : ចុះឪពុកម្តាយម៉ែ?

និប : ឈ្មួន គក់ ។ ស្លាប់នៅសម័យប៉ុល ពត ។

ពោធិ៍វារី : ចុះម្តាយ?

និប : ឡូប ពិក ។

ពោធិ៍វារី : ឪពុកអីស្លាប់ក្នុងសម័យប៉ុល ពតហ្នឹង ស្លាប់ម៉េចទៅ?

និប : ដោយគេយកទៅសម្លាប់ ។

ពោធិ៍វារី : គេហ្នឹងអ្នកណា?

និប : មិនស្គាល់គេទេ ដោយយប់អាគ្រាធ ។ ខ្ញុំទៅចល័តបាត់ ហើយកាត់នៅជាមួយម្តាយខ្ញុំ ហើយម្តាយខ្ញុំកាត់ខ្នក់ ។

ពោធិ៍វារី : ឪពុកហ្នឹងអី?

និប : ម្តាយខ្ញុំខ្នក់ ឪពុកមិនខ្នក់ទេ ។

ពោធិ៍វារី : យកទៅពេលពួកប៉ុល ពត ចូលក្នុងសម័យ៧៥ហ្នឹងអី?

និប : មិនដឹងប៉ុន្មានទេ ។ យកទៅបាន០៦ ០៧ខែក៏ចប់ ។

ពៅដារី : កាត់មានកំហុសអី?

និប : កំហុសហូបមិនឆ្អែតហ្នឹងឯង ។

ពៅដារី : កាត់និយាយ?

និប : ចាស់! និយាយទៅក៏គេស្អប់យើង ហូបមិនបានគ្រប់គ្រាន់មិនឆ្អែតកាត់ថា ។

ពៅដារី : និយាយហូបមិនឆ្អែត?

និប : ហូបបបររាវក្លាក ។ បើសម្រឹតយកទឹកប្រហែលជា ០ ១ ស្លាបព្រាហ្នឹងកាក់បបរ ។

ពៅដារី : អញ្ជឹងដោយសារកាត់និយាយហូបមិនឆ្អែតអីអញ្ជឹង គេយកកាត់ទៅសម្លាប់?

និប : ចាស់!

ពៅដារី : កាត់អត់មានធ្វើជាទាហានអីទេ?

និប : អត់មានជាប់ប្រវត្តិទេ ។

ពៅដារី : កាលហ្នឹងក្នុងភូមិមម័នអ្នកណាជាប្រធានភូមិ?

និប : កាលហ្នឹងគេជម្លៀសខ្ញុំទៅនៅក្រុមផាល ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ។

ពៅដារី : គេឲ្យទៅនៅក្រុមអីគេ?

និប : ក្រុមផាល ។

ពៅដារី : សម្រាប់ធ្វើអីក្រុមហ្នឹង?

និប : កាលនោះខ្ញុំធ្វើបម្រាបនិចបន្ត កាត់ចាស់ជរាភ័យខ្លាច កាត់មើលចៅមើលអីទៅម្តាយខ្ញុំ ហើយ ពួកទៅចល័តបាត់ ។

ពៅដារី : អញ្ជឹងនិយាយមិញហ្នឹងឪពុកម័នទេអីដែលគេឲ្យទៅនៅក្រុមផាល?

និប : ចាស់!

ពៅដារី : ក្រុមផាលហ្នឹងគេបម្រាបអីហ្នឹង?

និប : ចាស់!

ពៅដារី : ចុះសម្រាប់ម័នផាល?

និប : ខ្ញុំទៅចល័ត ។

ពៅដារី : គេហៅចល័តអី?

និប : ចល័តច្រើន ។ ជួនកាលចល័តទៅប្រឡាយត្រពាំងថ្ម ពីភ្នំស្រុកទៅ ។

ពៅដារី : ចល័តនេះចល័តកុមារឬក៏?

និប : ចល័តនារី ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ែនបល័តនារីចល័តស្រុកប្តូក៏ចល័តតំបន់កាលហ្នឹង ?

និប : កាលនោះខ្ញុំចល័តតំបន់ ។

ពោធិ៍វារី : អ្នកណាគ្រប់គ្រងចល័តតំបន់ហ្នឹង ?

និប : ខ្ញុំភ្នែចអស់ហើយ ។

ពោធិ៍វារី : អត់ស្គាល់អ្នកគ្រប់គ្រង ?

និប : ទេ ។ កាលនោះសុទ្ធតែពួកនិរតីប្រធានកងធំ ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ែនទៅប្រហែលជាឆ្នាំប៉ុន្មានទៅ ?

និប : មិនដឹងជាឆ្នាំ៧០ ប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំទៅត្រឡប់មកវិញបានសម្ភារៈបានពួកយួនចូល ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ែនទៅបានប៉ុន្មានខែទៅ ?

និប : វាចល័តច្រើនចល័តទៅនេះខ្លះទៅនោះទៅថ្មពួក ខាងសាលាក្រហមខ្លះ ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ែនរៀបរាប់មើលម៉ែនចល័តនេះមុនដំបូងម៉ែនទៅកន្លែងណាខ្លះ ?

និប : ទៅចល័តអូរលៀសខាងត្រពាំងថ្ម ។

ពោធិ៍វារី : នៅអូរលៀស ?

និប : បាទ !

ពោធិ៍វារី : នៅហ្នឹងធ្វើអីខ្លះ ?

និប : មុនដំបូងខ្ញុំរែកដី លើកទំបន់ ។

ពោធិ៍វារី : រែកដី លើកទំបន់ ?

និប : បាទ ! ០១ ថ្ងៃ ០១ មែត្រក៏ប ។

ពោធិ៍វារី : ០១ ថ្ងៃ ០១ មែត្រក៏ប ?

និប : បានយូរដែរ ប្រហែលកន្លះខែអីគេឡើងៗ ០១ ថ្ងៃ ០១ មែត្រក៏បកន្លះ រហូតមកដល់ ០១ ថ្ងៃ ០២ មែត្រក៏បទៀតខ្ញុំស្តីមិនបាន ។ ហើយហូបតែបបរហ្នឹងមិនដែលមានអីហូបទេ ។

ពោធិ៍វារី : ហ្នឹងនៅត្រពាំងថ្ម ?

និប : បាទ !

ពោធិ៍វារី : លើកទៅហ្នឹងក្នុងកងចល័តនារីតំបន់ដែរ ?

និប : បាទ !

ពោធិ៍វារី : អ្នកណាគេជាប្រធានកងចល័តនារីហ្នឹង ?

និប : កងជំនុំសុទ្ធតែពួកនិរតី ។

ពៅដារី : ស្គាល់ឈ្មោះទេ?

និប : មិនស្គាល់ទេ គេទៅខាងនោះអស់ហើយដល់ជិតចប់សន្តិភាពហើយគេទៅខាងបន្ទាយអំពិល
គេបង្ហូរពួកខ្ញុំទៅទ្រុឌទ្រោមខាងគេ ដល់ខ្ញុំអត់ទៅ ខ្ញុំក៏គេចមកវិញ ។

ពៅដារី : ទៅបន្ទាយអំពិល?

និប : បាទ!

ពៅដារី : ម៉ឺនសុំអត់ទៅបានដែរ?

និប : បាន ។ ខ្ញុំមិនទៅ បើអ្នកណាស្មោះទៅគេយកទៅ ។

ពៅដារី : ទៅលើកទំហំប្តឹងកងម៉ឺនមានប៉ុន្មាននាក់?

និប : មកកងក្នុងខ្ញុំមាន៣០ នាក់ បើកងធំមាន១០០ នាក់ បើក្រុមខ្ញុំមាន១០ នាក់ ។

ពៅដារី : អញ្ជើញម៉ឺននៅកងក្នុង?

និប : បាទ!

ពៅដារី : ប្រធានក្រុមម៉ឺនឈ្មោះអីទៅ?

និប : ម៉ឺនមិញនៅនេះៗ វាល្អទេមិនអីទេ យ៉ាប្រកែកពួកនិរតីទេ ។ ហូបមិនឆ្អែតទេ បានអីញ៉ែក
ហូបតែខ្លួនគេទេ ចំពោះយើងគេឲ្យហូបតែបបរវាវ ។

ពៅដារី : អ្នកដែលទៅជាមួយម៉ឺន ម៉ឺនមានស្គាល់អ្នកណាខ្លះ?

និប : ម៉ឺនអង្គុយនៅនេះមួយ ។

ពៅដារី : ឈ្មោះអីគេ?

និប : ឈ្មោះណេង នាងខាងនោះឈ្មោះយ៉ក សម្បត្តិ ។

ពៅដារី : ហើយអ្នកណាទៀត?

និប : ខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយ ។

ពៅដារី : ម៉ឺនយ៉ក សម្បត្តិប្តឹងជាតូក្រុមដូចម៉ឺនដែរ?

និប : ជាតូក្រុមមិនមែនប្រធានតែ ។

ពៅដារី : ការហូបចុកម៉េចវិញ?

និប : មិនដែលបានគ្រប់គ្រាន់ទេ សូម្បីតែសម្លក៏មិនមានប្រហុកបង្កំផង ។ សុំតែអំបិលគេក៏គេ
មិនឲ្យ គេថាសម្លគេដាក់អំបិលហើយគេមិនឲ្យទេ ។ គេថា យើងចង់ញ៉ែតែយើង ។ ដូចថា
សម្លបន្លែប្រាចក៏យើងមិនដែលស្គាល់ប្រាចប្តឹងម៉េចដែរ ប្រហែលក៏យកមកហានសូម្បីតែ
ជ្រូកសព្វថ្ងៃក៏វាមិនហូបទេ ។ យើងមិនហ៊ាននិយាយតវ៉ាទេ បើយើងនិយាយសុទ្ធតែយើង

ហ្នឹងកម្មសិទ្ធិក្រាស់ ស្តីសុទ្ធតែយើងហ្នឹងនាយទុន យើងមិនហ៊ាននិយាយទេ បើយើង
និយាយគេយកទៅសម្លាប់ចោល ដល់អញ្ចឹងចេះតែស្តីៗដល់ខ្ញុំស្តីមិនបាន ខ្ញុំចេញមកនៅ
ព្រៃមាន់ទៅ អាប្រឡាយព្រៃមាន់យើងហ្នឹង លើកមកទល់នឹងចុប អាហ្នឹងនៅខែកក្កដា ។
អាខ្យល់ខែកក្កដាបក់មកពីជើង ហើយក៏ចុះទឹកបាស្មៅបិទទប់នំអណ្តែត ធ្វើប្រឡាយ
អណ្តែតបានទាំងព្រឹក ខ្ញុំស្តីមិនបាន ។ និយាយមិនលាក់បាំងអីទេ ខ្ញុំត្រូវត្រជាក់អញ្ចឹងក៏
រាំងខែថ្ងៃ ០៧ ខែ ។ ដល់ខ្ញុំអត់រដូវអញ្ចឹងសាច់ខ្ញុំក៏ស្លែកស្លាត់ក៏ឈឺទារុណទារុណទៅ ខ្ញុំក៏សុំគេ
ទៅសម្រាលពេទ្យនៅស្វាយ ហើយសម្រាលពេទ្យជិត ០១ ខែដែរ តែអត់ជាទេ ។ រហូតខ្ញុំ
ត្រឡប់មកភូមិវិញ ខ្ញុំក៏រកថ្នាំខ្មែរតាមសង្គមកិច្ចដើមគេមិនហៅពេទ្យទេ គេហៅសង្គមកិច្ច
គេក៏ស្មើរថ្នាំខ្មែរទៅហូបទៅក៏បានដើររដូវវិញទៅ ហើយក៏មានជាក្រួសារអញ្ចឹងទៅ
ក៏មកនៅក្នុងភូមិជាមួយឪពុកម្តាយ ។

ពេជរារី : នៅភូមិណា?

និប : ក្នុងភូមិប៉យត្បឿង ។

ពេជរារី : កាលហ្នឹងអ្នកណានៅភូមិណាពួកប៉ុល ពត មិនឲ្យនៅភូមិរបស់យើងទេ?

និប : បាទ! ពីដើមខ្ញុំនៅភូមិនេះឯង ។ ដល់ជម្លៀសទៅគេឲ្យទៅនៅចុប ដល់ត្រលប់ពីចុបវិញ
ខ្ញុំនៅក្រុមដាល ត្រលប់ទៅពីក្រុមដាលវិញខ្ញុំមកនៅប៉យត្បឿង ។

ពេជរារី : ប៉យត្បឿងហ្នឹងចុងក្រោយគេ?

និប : បាទ!

ពេជរារី : ពេលមកដល់ភូមិគេឲ្យមិនធ្វើអី?

និប : គេឲ្យយើងធ្វើការជាមួយរ៉យកណ្តាល ប្រតិស្រូវដាក់សហករណ៍ ឲ្យយើងធ្វើចម្ការ តែគេ
ឲ្យយើងហូបចុកតែបបរហ្នឹងឯង ។

ពេជរារី : ពេលមកភូមិវិញមិនដែលស្គាល់ហូបបាយទេ?

និប : មិនដែលទេ មិនដឹងថារសជាតិបាយហ្នឹងមានរសជាតិយ៉ាងណាវាចង់ភ្លេចអស់ហើយ ។
សូម្បីតែខ្ញុំស្តមអញ្ចឹងក៏អត់មានសាច់ដោះទេ ស្បែកដណ្តប់ឆ្អឹង ។

ពេជរារី : កាលរែកដីនៅគ្រពាំងថ្មហ្នឹងមានហូបបាយអីទេ?

និប : អត់ទេ យ៉ាងច្រើណាស់ហូបបានតែបបរខាប់ទេ មិនបានបាយរឹងទេ ។

ពេជរារី : លើកនៅម៉ូណាខ្លះនៅគ្រពាំងថ្ម?

និប : លើកនៅគ្រពាំងថ្មបាន ០១ ខែ ខ្ញុំក៏ត្រលប់មកលើកនៅប្រឡាយព្រៃមាន់នេះឯង ។

ពោធិ៍វារី : ខ្ញុំបានសួរនាំខ្លះដែរ ក្រុមខ្លះនៅគ្រូពាំងថ្មហ្នឹងមានបានហូបបាយខ្លះដែរ?

និប : អ្នកហូបបាយទាល់តែគេទៅខាងជើងនាងយ៉ក សម្បត្តិនេះគេទៅខាងជើងគេបានហូបបាយ ហើយខ្ញុំនៅខាងត្បូងខាងនេះ ។

ពោធិ៍វារី : ខាងត្បូងមោ?

និប : ចាប់ពីភ្នំស្រុកមកត្បូងលើកប្រឡាយទល់ៗគ្នាគេនៅខាងជើង ។

ពោធិ៍វារី : មានពេលសម្រាលទេ?

និប : សម្រាលតែពេលហូបបាយ ។

ពោធិ៍វារី : ម៉ោងប៉ុន្មានហូបបាយ?

និប : ម៉ោង១១:០០ ហូបបាយ ។

ពោធិ៍វារី : ប៉ុន្មានពេលក្នុង០១ថ្ងៃ?

និប : ហូបតែ០១ពេលទេល្ងាច ។

ពោធិ៍វារី : ចុះល្ងាចឡើង?

និប : ល្ងាចឡើងមកវិញម៉ោង០៦:០០ ក៏ហូប ។

ពោធិ៍វារី : អញ្ជឹង០២ដង?

និប : បាទ!

ពោធិ៍វារី : មានធ្វើបន្ថែមនៅពេលយប់ទេ?

និប : បើធ្វើបន្ថែមពេលយប់យើងដកសំណាបក្នុង០១ថ្ងៃគេឲ្យយើងដក ០២ដួន ០៣ដួនឬក៏ ០៤ដួនតាមសំណាបដកស្រួលឬក៏សំណាបដកយ៉ាប់ ។ បើយើងដកថ្ងៃបាន០៣ដួនហូប បាយល្ងាចម៉ោង០៧:០០ យប់គេឲ្យយើងទៅដក០១ដួនទៀត ។

ពោធិ៍វារី : ពេលនិយាយនេះមីននៅដាល?

និប : អត់ទេ នៅមុខព្រួញ ។

ពោធិ៍វារី : នៅគ្រូពាំងថ្មហ្នឹង?

និប : អត់ទេ នៅទំបន់អូរលៀស ។

ពោធិ៍វារី : នៅគ្រូពាំងថ្មមីនធ្វើអីខ្លះ?

និប : រែកតែដីហ្នឹង ។

ពោធិ៍វារី : រែកដល់ម៉ោងប៉ុន្មានយប់ទៅ?

និប : បើគេប្រើ០១ថ្ងៃគ្រឹប បើរួចក៏រួចទៅមិនបានធ្វើយប់ទេ បើយើងមិនរួចក៏យប់ទៀត ។

ពៅដារ៉ា : ហ្នឹងគេកំណត់ឲ្យ?

និប : បាទ!

ពៅដារ៉ា : ដីរឹងទន់ម៉េចទៅ?

និប : ដីស្រែជួនកាលគេភ្ជួរជាអាត្រាកទៅក៏ស្រួលទៅ បើគេមិនភ្ជួរទៅដីក៏មិនសូវរឹងប៉ុន្មានទេ ដីល្បាយខ្សាច់មិនសូវអីទេ ។

ពៅដារ៉ា : កាលទៅលើកដីនៅត្រពាំងថ្មហ្នឹងទៅនៅណាទៅ?

និប : នៅការដ្ឋាននៅតាមវាល បើអ្នកណាមានកៅស៊ូក៏យកប្រាក់ទៅ បើអត់មានក៏ហាលវាលទៅ បើអ្នកណាមានស្បូវក៏យកប្រាក់ទៅ ភ្លៀងយប់ទៅទឹកក៏ទឹកទៅ ។

ពៅដារ៉ា : មានចំខែភ្លៀងដែរ?

និប : មាន ។

ពៅដារ៉ា : អញ្ជើងសំរាន្តអត់កើត?

និប : អត់កើតទេ ភ្នំឡើងទៅធ្វើការទៀត ។

ពៅដារ៉ា : គ្រប់គ្នាអញ្ជើង?

និប : គ្រប់គ្នាឲ្យតែប្រជាជន លើកលែងតែប្រធាន ។ ប្រធានគេមានសីស័ក្តិខ្ពស់ប៉ុណ្ណោះ ដាំ ចង់អង្រើឆ្នើមយោធាអីហ្នឹង ។

ពៅដារ៉ា : ចុះទឹកអីមានគ្រប់គ្រាន់ទេ?

និប : បើនិយាយពីអត់ ភ្នំទឹកយ៉ាងបំប៉នចិបហើយមិនសូវមានទេ ទឹកហូបហ្នឹងក៏ក្រិច ។

ពៅដារ៉ា : ទឹកម៉េច?

និប : ទឹកល្អកុំ ។

ពៅដារ៉ា : អត់មានគេចែកទឹកទេអី?

និប : មិនមានគេចែកទឹកទេ ។ ការងាររួចក៏យើងទៅរកខ្លួនឯងទៅបាន ០៣ ០៤ លីត្រយើងក៏ ទុកទៅមាហូបទៅ បបរគេដាំចែក ។

ពៅដារ៉ា : ប៉ុន្មានថ្ងៃបានៗភ្នំទឹកម្តង?

និប : ភ្នំភាល់ថ្ងៃរួចពីការងារហើយទៅភ្នំទឹកទៅ ។

ពៅដារ៉ា : ហ្នឹងនៅខែប្រាំបួន?

និប : ខែប្រាំបួន ។

ពៅដារ៉ា : ចុះបើខែភ្លៀងវិញ?

និប : បើខែភ្ញៀវមានហូបបច្ចុរ ។

ពោដារី : នៅត្រពាំងថ្មមីននៅបានរយៈពេលប៉ុន្មាន?

និប : ប្រហែលជា០១ខែ ហើយខ្ញុំស្វែងរកដីមិនបានក៏ខ្ញុំដកខ្លួនចេញទៅ ។

ពោដារី : មីនមានសុំប្រធានគេទេ?

និប : ខ្ញុំសុំប្រធាន ។

ពោដារី : ប្រធានហ្នឹងឈ្មោះអី?

និប : ខ្ញុំមិនបានស្គាល់គេទេ ។ ប្រធានគេហ្នឹងមិនមែនអ្នកនៅស្រុកនេះទេ ហើយប្រជាជនមូល
ដ្ឋានចាស់មិនមែនយកទេ គេយកតែប្រធានដែលមកពីណានោះ ។

ពោដារី : ប្រាប់ប្រធានថាម៉េចបានគេឲ្យទៅ?

និប : ខ្ញុំសុំថា ខ្ញុំឈឺត្រកាកណាស់ខ្ញុំរកដីមិនបានទេ ។ បើមិត្តឯងរកមិនបាន ជូនមិត្តឯងទៅ
លើកទំបន់ខាងនោះទៅ ទំបន់នោះមិនពិបាកលើកទេនៅទំបន់ព្រៃមាន់ហ្នឹង ។ ដល់ខ្ញុំបាត់
រដូវអញ្ជឹងខ្ញុំក៏ទៅពេទ្យនៅស្វាយហ្នឹង ហើយដល់ក្រោយមេខ្ញុំមកនៅជាមួយប្រជាជនក្នុង
ភូមិក៏ចប់ប៉ុណ្ណឹងឯង ។

ពោដារី : នៅពេទ្យហ្នឹងមានឲ្យថ្នាំអីត្រឹមត្រូវទេ?

និប : ថ្នាំមានគេចម្រាញ់ចេញពីឫសឈើ ហើយហូបមិនមានប្រសិទ្ធិភាពអីទេអាថ្នាំអាចម៍
ទន្សាយហ្នឹង ។ ដេកនៅពេទ្យហ្នឹងគេឲ្យបាយដែរ តែបាយជាយស្នាគេចែកជារបប
បើសម្រេចមានបន្លែស្លឹក ត្រីកន្ទុសលាយទៅ ។

ពោដារី : ទៅដេកពេទ្យហ្នឹងប៉ុន្មានថ្ងៃទៅ?

និប : យូរដែរបានប្រហែលជា២០ថ្ងៃដែរ ។ ខ្ញុំសុំគេទៅគេមិនធ្វើទេសនាមឲ្យខ្ញុំមកភូមិទេ គេធ្វើ
ទេសនាមឲ្យខ្ញុំទៅមុខព្រៃវិញ ដល់ខ្ញុំមិនទៅខ្ញុំចូលមកទីខ្ញុំហ្នឹង ។

ពោដារី : ចូលម៉េចបានទៅ?

និប : លួចចូលមកៗទៅកូនឈ្នួបគេភាម ។ គេថា មិត្តឯងទៅណា? ខ្ញុំថា ខ្ញុំទៅភូមិខ្ញុំមិនស្រួល
ទៅរកថ្នាំខ្មែរឆឹកសិន ក៏គេឲ្យមេទៅ ។ ដល់ខ្ញុំមកភូមិខ្ញុំក៏សុំប្រធានសហករណ៍នៅ ខ្ញុំថា ខ្ញុំ
ទៅរកដីនៅទំបន់មិនបាន ខ្ញុំសុំនៅធ្វើការក្នុងភូមិជាមួយម៉ែពុក ។ គេឲ្យនៅទៅ ហើយគេ
ចុះខ្ញុំជារ័យកណ្តាលកាលនោះ ។

ពោដារី : ពេលមីនសុំអញ្ជឹងគេមិនសួរនាំបញ្ជាក់ពីពេទ្យអីទេ?

និប : គេសួរថា មិត្តឯងទៅដេកពេទ្យហ្នឹងមានបាត់ទេ ។ ខ្ញុំថា មិនបាត់ទេខ្ញុំរំលឹករដូវសុំនៅជាមួយ
ម៉ែពុកអញ្ចឹងទៅក៏គេព្យាទៅ ។ ប៉ុន្តែ ព្យាទៅយើងធ្វើការជាមួយរ៉យកណ្តាលធ្វើចម្ការ
ប្រូតស្រូវដាក់តាមសហករណ៍ទៅ របបនៅក្នុងភូមិនេះវាអត់ខ្លាំងជាងនៅមុខព្រៃទៀត ។

ពៅដារី : នៅជាមួយឪពុកម្តាយបានយូរទេ ?

និប : បានជិត ០ ១ ឆ្នាំ ។

ពៅដារី : នៅរហូតដល់ពេលបែក ?

និប : បាទ !

ពៅដារី : នៅសហករណ៍ហ្នឹងគេហៅសហករណ៍អី ?

និប : សហករណ៍ភូមិប័យក្បឿង ។

ពៅដារី : អ្នកប្រធានសហករណ៍ ?

និប : គាលឿង គាត់ឈប់ហើយ ។ ទោះបីតែកូនចៅក៏មិនសល់ គេសម្លាប់ចោល ។ ពួកណាទេ
ជិតរៀតណាមចូល រឺរបបឈប់អស់សូម្បីតែប្រធានសហករណ៍ ប្រធានពួកនេះក៏ធ្វើ
បាប ។

ពៅដារី : រៀតណាមអ្នកសម្លាប់ ?

និប : ទេមិនមែនពួករៀតណាមទេ មិនដឹងពួកណាទេកាលនោះ ។

ពៅដារី : ប្រធានសហករណ៍គាលឿង ?

និប : គាលឿង គាត់ចិត្តល្អទេ ។

ពៅដារី : គេសម្លាប់មុនបែកឬក៏សម្លាប់ក្រោយបែក ?

និប : ក្រោយរបបដួងជាគេចម្រាញ់ពួកណាជាប់ប្រវត្តិទាហានបាន ១ ថ្ងៃក្តី ០ ១ ខែក្តី ០ ១ ឆ្នាំក្តី
សម្លាប់អស់ដល់មកពយកនេះ ។

ពៅដារី : ប្រហែលជាឆ្នាំណា ?

និប : មិនដឹងឆ្នាំណាទេជិតចប់ហើយ ។

ពៅដារី : ពេលម៉ឺននៅសហករណ៍ហ្នឹងការហូបចុកអីហ្នឹងម៉េចដែរ ?

និប : យ៉ាងណាស់ ។

ពៅដារី : ធ្វើម៉េចអាចរស់រានបាន ?

និប : ដោយសារស្លឹកឈើ គ្រកួន ប្រលឹត មានបងប្អូនទៅវាលអញ្ចឹងទៅបានគ្រកួនមោយើង
ហាន់យកទៅស្រុះលាយជាមួយអង្ករ ០ ១ ក្រាបៗ ។ ជួនកាលបានកល់ចេក កល់ល្អុងចេះ

តែហូបទៅ ជាពិសេសល្អយកមកកុសពូតយកទឹកវាចេញបានយកអំបិលមកចម្រាច់វា
ចេញ ហើយក៏មានអង្ករ០១គ្រាប់យើងដួសដាំបាយ ។

ពៅដារី : ហូបបាន?

និប : ចេះតែហូបទៅទ្រុយសារមារី ទ្រុយដំឡូងមី ទ្រុយដំឡូងជាអីហូបទាំងអស់ ។

ពៅដារី : មីនបានគ្រួសារនៅឆ្នាំណា?

និប : ចប់អាពាហ៍ ភ្លាមមួយខ្ញុំឲ្យ បងប្អូនខ្ញុំឲ្យមកដណ្តឹងខ្ញុំមិនទាន់មានម្សៅអីហូបទេ ពេលខ្ញុំ
បានគ្រួសារអត់ទាន់មានសម្បូរស៊ុបទេ ។ គ្រួសារខ្ញុំភូមិកំណើតគាត់នៅភូមិបឹងវែង
មិនមែននៅភូមិនេះជាមួយគ្នាទេ ហើយក៏មិនដែលឃើញគ្នាដែរ ។

ពៅដារី : កូនចៅមីនរបររកស៊ីអីខ្លះទៅ?

និប : កូនខ្ញុំមួយបានប្រពន្ធទៅនៅបារាំងនោះក្រណាស់មិនមានអីទេ ។ មុនដំបូងខ្ញុំឲ្យទៅនៅ
ស្វាយរៀងដាងមាសហេតុតែគ្មានវាសនា ទ្រាំនឹងដាងមាសមិនរួចក៏ត្រលប់មកវិញក៏គេ
ឃើញគ្នានៅស្វាយក៏គេស្រលាញ់គ្នា ហើយខ្ញុំក៏មិនបរិច្ចាគប្តីផ្តាច់គេទេ ក៏ដណ្តឹងទៅគេ
ស្រលាញ់ក៏នៅភូមិបារាំងនោះ ទៅរកស៊ីនៅថៃបាត់ហើយ បានកូន០១កូនប្រុស អាហ្នឹងរាម
ច្បង ។ អាទី០២ ស្រីទើបតែការនៅខែស្រាធមោខែដល់ខ្ញុំការកូនទី០២ ។ នៅកូនទី០៣
និងកូនទី០៤ នៅលីវ ។

ពៅដារី : ០២នាក់ក្រោយធ្វើអី?

និប : មិនមានធ្វើអីទេ ។ មួយទៅបើកអាគ្រាកនៅសៀមរាបស៊ីឈ្នួលគេ ប្អូនស្រីពៅគេនេះមី
បងទើបតែការនេះវាទៅថៃជាមួយ ។

ពៅដារី : មីនមានដែលប្រាប់ពីរឿងរ៉ាវដែលមីនធ្វើការនៅសម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹងទេ?

និប : ខ្ញុំប្រាប់អាទី០៣ អាស្តាប់ណាស់រហូតដល់មែនិយាយទៀតទៅចង់ស្តាប់ថាប្រវត្តិហ្នឹង
កម្មត់យ៉ាងណា ។ បើប្រជាជនមកពីទីក្រុងភ្នំពេញវិញ មិនដែលស្គាល់ជន្មេទេនៅ
អូរលៀសព្រៃមាន់ហ្នឹង ទឹកហូរអញ្ចឹងជន្មេវាចេញធំៗប៉ុណ្ណោះយកជន្មេយកទៅស្រុះមិន
ដែលស្គាល់ស្លឹកក្រែទេ ។ ខ្ញុំកូនកុំស៊ីខ្ញុំប្រាប់តែយាយឯងទេស្អាតៗ ។

ពៅដារី : ឈ្មោះអី?

និប : មិនស្គាល់ទេ ទោះបីជាគេប្រាប់ក៏ខ្ញុំភ្លេចអស់ ។ ខ្ញុំហូបជន្មេហើយមានប្រុសស្អាតៗមកពី
ទីក្រុងភ្នំពេញដែលគេជម្លៀសមកហ្នឹង គ្នាមិនដែលមានអីហូបទេគ្នាក៏ស្អាតៗ យូរៗទៅបាន
០១ឆ្នាំអីជួបគ្នាម្តងក៏ស្គាល់ទំនាក់ទំនងគ្នាទៅ ហើយស្អាតៗ ធំតែក្បាលជន្មេក៏គ្មានបែកខ្ញុំ

ខ្ញុំក៏គ្មានអីចែកគេដែរ។ ធំតែក្បាលជង្គង់ទេ ខ្លះក៏ឆាប់ទៅ ទៅពេទ្យៗក៏គ្មានអីដែរមានតែ
បបរារាវទៀត គ្មានទេថ្នាំសម្បូរតែរាក។

ពៅដារី : នៅជំនាន់នោះ?

និប : បាទ!

ពៅដារី : ពេលមីននិយាយប្រាប់វាអញ្ចឹង វាមានជ្វាសំបូរភិយាបថអាណិតមីនអីទេ?

និប : វាថាការបូបចុករបស់ខ្ញុំសព្វថ្ងៃដូចដែលមែននិយាយកាលនៅសម័យអាពាហ៍ បើខ្ញុំតាម
មើលទៅដូចជាយប់មិទស្ទិរសំដូចខ្ញុំពីដើមទេ។ អាកូនក្មេងសព្វថ្ងៃនេះវាបូបរើសណាស់
បើខ្ញុំរិក្សាមិនរើសបើមិនតស៊ូមានតែស្លាប់។ បើឪពុកខ្ញុំគាត់គ្រាន់តែនិយាយក៏ឆាប់ គាត់ថា
អញនិយាយឆាប់ល្អជាង បើរស់មិនបានអីបូប។

ពៅដារី : ខ្ញុំដូចជាមិនមានអីទៀតទេ ហើយខ្ញុំក៏អរគុណអ្នកមីនច្រើនហើយដែលបានផ្តល់ព័ត៌មាននេះ
ហើយយើងអាចយកព័ត៌មាននេះទៅប្រើប្រាស់ទៅថ្ងៃមុខទៀត កាលណាគេចង់ក្រុងជា
ប្រវត្តិសាស្ត្រ។

និប : ប៉ុន្តែខ្ញុំពិការកាំងពីនោះឯង ព្រោះពិការនេះយូរហើយប្រហែលជា១០ឆ្នាំហើយ វែកទឹក
ក៏វែកមិនកើត គ្រាន់តែដាំបាយឲ្យប្រាំគាត់ហូប ហើយកូនចៅចេញទៅរកអស់។ មិនមាន
អីទេដូចជាស្រែភ្នំមានតែ០ ១កន្លែង០២ ៣ ៤ ៥ ៦ ៧ ៨ ៩ ១០ ១១ ១២ ១៣ ១៤ ១៥ ១៦ ១៧ ១៨ ១៩ ២០ ២១ ២២ ២៣ ២៤ ២៥ ២៦ ២៧ ២៨ ២៩ ៣០ ៣១ ៣២ ៣៣ ៣៤ ៣៥ ៣៦ ៣៧ ៣៨ ៣៩ ៤០ ៤១ ៤២ ៤៣ ៤៤ ៤៥ ៤៦ ៤៧ ៤៨ ៤៩ ៥០ ៥១ ៥២ ៥៣ ៥៤ ៥៥ ៥៦ ៥៧ ៥៨ ៥៩ ៦០ ៦១ ៦២ ៦៣ ៦៤ ៦៥ ៦៦ ៦៧ ៦៨ ៦៩ ៧០ ៧១ ៧២ ៧៣ ៧៤ ៧៥ ៧៦ ៧៧ ៧៨ ៧៩ ៨០ ៨១ ៨២ ៨៣ ៨៤ ៨៥ ៨៦ ៨៧ ៨៨ ៨៩ ៩០ ៩១ ៩២ ៩៣ ៩៤ ៩៥ ៩៦ ៩៧ ៩៨ ៩៩ ១០០ ១០១ ១០២ ១០៣ ១០៤ ១០៥ ១០៦ ១០៧ ១០៨ ១០៩ ១១០ ១១១ ១១២ ១១៣ ១១៤ ១១៥ ១១៦ ១១៧ ១១៨ ១១៩ ១២០ ១២១ ១២២ ១២៣ ១២៤ ១២៥ ១២៦ ១២៧ ១២៨ ១២៩ ១៣០ ១៣១ ១៣២ ១៣៣ ១៣៤ ១៣៥ ១៣៦ ១៣៧ ១៣៨ ១៣៩ ១៤០ ១៤១ ១៤២ ១៤៣ ១៤៤ ១៤៥ ១៤៦ ១៤៧ ១៤៨ ១៤៩ ១៥០ ១៥១ ១៥២ ១៥៣ ១៥៤ ១៥៥ ១៥៦ ១៥៧ ១៥៨ ១៥៩ ១៦០ ១៦១ ១៦២ ១៦៣ ១៦៤ ១៦៥ ១៦៦ ១៦៧ ១៦៨ ១៦៩ ១៧០ ១៧១ ១៧២ ១៧៣ ១៧៤ ១៧៥ ១៧៦ ១៧៧ ១៧៨ ១៧៩ ១៨០ ១៨១ ១៨២ ១៨៣ ១៨៤ ១៨៥ ១៨៦ ១៨៧ ១៨៨ ១៨៩ ១៩០ ១៩១ ១៩២ ១៩៣ ១៩៤ ១៩៥ ១៩៦ ១៩៧ ១៩៨ ១៩៩ ២០០ ២០១ ២០២ ២០៣ ២០៤ ២០៥ ២០៦ ២០៧ ២០៨ ២០៩ ២១០ ២១១ ២១២ ២១៣ ២១៤ ២១៥ ២១៦ ២១៧ ២១៨ ២១៩ ២២០ ២២១ ២២២ ២២៣ ២២៤ ២២៥ ២២៦ ២២៧ ២២៨ ២២៩ ២៣០ ២៣១ ២៣២ ២៣៣ ២៣៤ ២៣៥ ២៣៦ ២៣៧ ២៣៨ ២៣៩ ២៤០ ២៤១ ២៤២ ២៤៣ ២៤៤ ២៤៥ ២៤៦ ២៤៧ ២៤៨ ២៤៩ ២៥០ ២៥១ ២៥២ ២៥៣ ២៥៤ ២៥៥ ២៥៦ ២៥៧ ២៥៨ ២៥៩ ២៦០ ២៦១ ២៦២ ២៦៣ ២៦៤ ២៦៥ ២៦៦ ២៦៧ ២៦៨ ២៦៩ ២៧០ ២៧១ ២៧២ ២៧៣ ២៧៤ ២៧៥ ២៧៦ ២៧៧ ២៧៨ ២៧៩ ២៨០ ២៨១ ២៨២ ២៨៣ ២៨៤ ២៨៥ ២៨៦ ២៨៧ ២៨៨ ២៨៩ ២៩០ ២៩១ ២៩២ ២៩៣ ២៩៤ ២៩៥ ២៩៦ ២៩៧ ២៩៨ ២៩៩ ៣០០ ៣០១ ៣០២ ៣០៣ ៣០៤ ៣០៥ ៣០៦ ៣០៧ ៣០៨ ៣០៩ ៣១០ ៣១១ ៣១២ ៣១៣ ៣១៤ ៣១៥ ៣១៦ ៣១៧ ៣១៨ ៣១៩ ៣២០ ៣២១ ៣២២ ៣២៣ ៣២៤ ៣២៥ ៣២៦ ៣២៧ ៣២៨ ៣២៩ ៣៣០ ៣៣១ ៣៣២ ៣៣៣ ៣៣៤ ៣៣៥ ៣៣៦ ៣៣៧ ៣៣៨ ៣៣៩ ៣៤០ ៣៤១ ៣៤២ ៣៤៣ ៣៤៤ ៣៤៥ ៣៤៦ ៣៤៧ ៣៤៨ ៣៤៩ ៣៥០ ៣៥១ ៣៥២ ៣៥៣ ៣៥៤ ៣៥៥ ៣៥៦ ៣៥៧ ៣៥៨ ៣៥៩ ៣៦០ ៣៦១ ៣៦២ ៣៦៣ ៣៦៤ ៣៦៥ ៣៦៦ ៣៦៧ ៣៦៨ ៣៦៩ ៣៧០ ៣៧១ ៣៧២ ៣៧៣ ៣៧៤ ៣៧៥ ៣៧៦ ៣៧៧ ៣៧៨ ៣៧៩ ៣៨០ ៣៨១ ៣៨២ ៣៨៣ ៣៨៤ ៣៨៥ ៣៨៦ ៣៨៧ ៣៨៨ ៣៨៩ ៣៩០ ៣៩១ ៣៩២ ៣៩៣ ៣៩៤ ៣៩៥ ៣៩៦ ៣៩៧ ៣៩៨ ៣៩៩ ៤០០ ៤០១ ៤០២ ៤០៣ ៤០៤ ៤០៥ ៤០៦ ៤០៧ ៤០៨ ៤០៩ ៤១០ ៤១១ ៤១២ ៤១៣ ៤១៤ ៤១៥ ៤១៦ ៤១៧ ៤១៨ ៤១៩ ៤២០ ៤២១ ៤២២ ៤២៣ ៤២៤ ៤២៥ ៤២៦ ៤២៧ ៤២៨ ៤២៩ ៤៣០ ៤៣១ ៤៣២ ៤៣៣ ៤៣៤ ៤៣៥ ៤៣៦ ៤៣៧ ៤៣៨ ៤៣៩ ៤៤០ ៤៤១ ៤៤២ ៤៤៣ ៤៤៤ ៤៤៥ ៤៤៦ ៤៤៧ ៤៤៨ ៤៤៩ ៤៥០ ៤៥១ ៤៥២ ៤៥៣ ៤៥៤ ៤៥៥ ៤៥៦ ៤៥៧ ៤៥៨ ៤៥៩ ៤៦០ ៤៦១ ៤៦២ ៤៦៣ ៤៦៤ ៤៦៥ ៤៦៦ ៤៦៧ ៤៦៨ ៤៦៩ ៤៧០ ៤៧១ ៤៧២ ៤៧៣ ៤៧៤ ៤៧៥ ៤៧៦ ៤៧៧ ៤៧៨ ៤៧៩ ៤៨០ ៤៨១ ៤៨២ ៤៨៣ ៤៨៤ ៤៨៥ ៤៨៦ ៤៨៧ ៤៨៨ ៤៨៩ ៤៩០ ៤៩១ ៤៩២ ៤៩៣ ៤៩៤ ៤៩៥ ៤៩៦ ៤៩៧ ៤៩៨ ៤៩៩ ៥០០ ៥០១ ៥០២ ៥០៣ ៥០៤ ៥០៥ ៥០៦ ៥០៧ ៥០៨ ៥០៩ ៥១០ ៥១១ ៥១២ ៥១៣ ៥១៤ ៥១៥ ៥១៦ ៥១៧ ៥១៨ ៥១៩ ៥២០ ៥២១ ៥២២ ៥២៣ ៥២៤ ៥២៥ ៥២៦ ៥២៧ ៥២៨ ៥២៩ ៥៣០ ៥៣១ ៥៣២ ៥៣៣ ៥៣៤ ៥៣៥ ៥៣៦ ៥៣៧ ៥៣៨ ៥៣៩ ៥៤០ ៥៤១ ៥៤២ ៥៤៣ ៥៤៤ ៥៤៥ ៥៤៦ ៥៤៧ ៥៤៨ ៥៤៩ ៥៥០ ៥៥១ ៥៥២ ៥៥៣ ៥៥៤ ៥៥៥ ៥៥៦ ៥៥៧ ៥៥៨ ៥៥៩ ៥៦០ ៥៦១ ៥៦២ ៥៦៣ ៥៦៤ ៥៦៥ ៥៦៦ ៥៦៧ ៥៦៨ ៥៦៩ ៥៧០ ៥៧១ ៥៧២ ៥៧៣ ៥៧៤ ៥៧៥ ៥៧៦ ៥៧៧ ៥៧៨ ៥៧៩ ៥៨០ ៥៨១ ៥៨២ ៥៨៣ ៥៨៤ ៥៨៥ ៥៨៦ ៥៨៧ ៥៨៨ ៥៨៩ ៥៩០ ៥៩១ ៥៩២ ៥៩៣ ៥៩៤ ៥៩៥ ៥៩៦ ៥៩៧ ៥៩៨ ៥៩៩ ៦០០ ៦០១ ៦០២ ៦០៣ ៦០៤ ៦០៥ ៦០៦ ៦០៧ ៦០៨ ៦០៩ ៦១០ ៦១១ ៦១២ ៦១៣ ៦១៤ ៦១៥ ៦១៦ ៦១៧ ៦១៨ ៦១៩ ៦២០ ៦២១ ៦២២ ៦២៣ ៦២៤ ៦២៥ ៦២៦ ៦២៧ ៦២៨ ៦២៩ ៦៣០ ៦៣១ ៦៣២ ៦៣៣ ៦៣៤ ៦៣៥ ៦៣៦ ៦៣៧ ៦៣៨ ៦៣៩ ៦៤០ ៦៤១ ៦៤២ ៦៤៣ ៦៤៤ ៦៤៥ ៦៤៦ ៦៤៧ ៦៤៨ ៦៤៩ ៦៥០ ៦៥១ ៦៥២ ៦៥៣ ៦៥៤ ៦៥៥ ៦៥៦ ៦៥៧ ៦៥៨ ៦៥៩ ៦៦០ ៦៦១ ៦៦២ ៦៦៣ ៦៦៤ ៦៦៥ ៦៦៦ ៦៦៧ ៦៦៨ ៦៦៩ ៦៧០ ៦៧១ ៦៧២ ៦៧៣ ៦៧៤ ៦៧៥ ៦៧៦ ៦៧៧ ៦៧៨ ៦៧៩ ៦៨០ ៦៨១ ៦៨២ ៦៨៣ ៦៨៤ ៦៨៥ ៦៨៦ ៦៨៧ ៦៨៨ ៦៨៩ ៦៩០ ៦៩១ ៦៩២ ៦៩៣ ៦៩៤ ៦៩៥ ៦៩៦ ៦៩៧ ៦៩៨ ៦៩៩ ៧០០ ៧០១ ៧០២ ៧០៣ ៧០៤ ៧០៥ ៧០៦ ៧០៧ ៧០៨ ៧០៩ ៧១០ ៧១១ ៧១២ ៧១៣ ៧១៤ ៧១៥ ៧១៦ ៧១៧ ៧១៨ ៧១៩ ៧២០ ៧២១ ៧២២ ៧២៣ ៧២៤ ៧២៥ ៧២៦ ៧២៧ ៧២៨ ៧២៩ ៧៣០ ៧៣១ ៧៣២ ៧៣៣ ៧៣៤ ៧៣៥ ៧៣៦ ៧៣៧ ៧៣៨ ៧៣៩ ៧៤០ ៧៤១ ៧៤២ ៧៤៣ ៧៤៤ ៧៤៥ ៧៤៦ ៧៤៧ ៧៤៨ ៧៤៩ ៧៥០ ៧៥១ ៧៥២ ៧៥៣ ៧៥៤ ៧៥៥ ៧៥៦ ៧៥៧ ៧៥៨ ៧៥៩ ៧៦០ ៧៦១ ៧៦២ ៧៦៣ ៧៦៤ ៧៦៥ ៧៦៦ ៧៦៧ ៧៦៨ ៧៦៩ ៧៧០ ៧៧១ ៧៧២ ៧៧៣ ៧៧៤ ៧៧៥ ៧៧៦ ៧៧៧ ៧៧៨ ៧៧៩ ៧៨០ ៧៨១ ៧៨២ ៧៨៣ ៧៨៤ ៧៨៥ ៧៨៦ ៧៨៧ ៧៨៨ ៧៨៩ ៧៩០ ៧៩១ ៧៩២ ៧៩៣ ៧៩៤ ៧៩៥ ៧៩៦ ៧៩៧ ៧៩៨ ៧៩៩ ៨០០ ៨០១ ៨០២ ៨០៣ ៨០៤ ៨០៥ ៨០៦ ៨០៧ ៨០៨ ៨០៩ ៨១០ ៨១១ ៨១២ ៨១៣ ៨១៤ ៨១៥ ៨១៦ ៨១៧ ៨១៨ ៨១៩ ៨២០ ៨២១ ៨២២ ៨២៣ ៨២៤ ៨២៥ ៨២៦ ៨២៧ ៨២៨ ៨២៩ ៨៣០ ៨៣១ ៨៣២ ៨៣៣ ៨៣៤ ៨៣៥ ៨៣៦ ៨៣៧ ៨៣៨ ៨៣៩ ៨៤០ ៨៤១ ៨៤២ ៨៤៣ ៨៤៤ ៨៤៥ ៨៤៦ ៨៤៧ ៨៤៨ ៨៤៩ ៨៥០ ៨៥១ ៨៥២ ៨៥៣ ៨៥៤ ៨៥៥ ៨៥៦ ៨៥៧ ៨៥៨ ៨៥៩ ៨៦០ ៨៦១ ៨៦២ ៨៦៣ ៨៦៤ ៨៦៥ ៨៦៦ ៨៦៧ ៨៦៨ ៨៦៩ ៨៧០ ៨៧១ ៨៧២ ៨៧៣ ៨៧៤ ៨៧៥ ៨៧៦ ៨៧៧ ៨៧៨ ៨៧៩ ៨៨០ ៨៨១ ៨៨២ ៨៨៣ ៨៨៤ ៨៨៥ ៨៨៦ ៨៨៧ ៨៨៨ ៨៨៩ ៨៩០ ៨៩១ ៨៩២ ៨៩៣ ៨៩៤ ៨៩៥ ៨៩៦ ៨៩៧ ៨៩៨ ៨៩៩ ៩០០ ៩០១ ៩០២ ៩០៣ ៩០៤ ៩០៥ ៩០៦ ៩០៧ ៩០៨ ៩០៩ ៩១០ ៩១១ ៩១២ ៩១៣ ៩១៤ ៩១៥ ៩១៦ ៩១៧ ៩១៨ ៩១៩ ៩២០ ៩២១ ៩២២ ៩២៣ ៩២៤ ៩២៥ ៩២៦ ៩២៧ ៩២៨ ៩២៩ ៩៣០ ៩៣១ ៩៣២ ៩៣៣ ៩៣៤ ៩៣៥ ៩៣៦ ៩៣៧ ៩៣៨ ៩៣៩ ៩៤០ ៩៤១ ៩៤២ ៩៤៣ ៩៤៤ ៩៤៥ ៩៤៦ ៩៤៧ ៩៤៨ ៩៤៩ ៩៥០ ៩៥១ ៩៥២ ៩៥៣ ៩៥៤ ៩៥៥ ៩៥៦ ៩៥៧ ៩៥៨ ៩៥៩ ៩៦០ ៩៦១ ៩៦២ ៩៦៣ ៩៦៤ ៩៦៥ ៩៦៦ ៩៦៧ ៩៦៨ ៩៦៩ ៩៧០ ៩៧១ ៩៧២ ៩៧៣ ៩៧៤ ៩៧៥ ៩៧៦ ៩៧៧ ៩៧៨ ៩៧៩ ៩៨០ ៩៨១ ៩៨២ ៩៨៣ ៩៨៤ ៩៨៥ ៩៨៦ ៩៨៧ ៩៨៨ ៩៨៩ ៩៩០ ៩៩១ ៩៩២ ៩៩៣ ៩៩៤ ៩៩៥ ៩៩៦ ៩៩៧ ៩៩៨ ៩៩៩ ១០០០

ពៅដារី : ធ្វើបានទេរាល់ថ្ងៃ?

និប : បាន។ ដីមានចំនួនទាំងអស់មិនទាន់ចែកកូនចៅមាន០២ហិចតាទេ បានគ្រាន់តែមាហូបជួន
ឆ្នាំណាដែលកើតវាបាន៣០ ប្រាំរ៉ាប់ ១ហិចតា បើឆ្នាំណាដែលវាលិចអស់វាក៏យប់ដែរ។

ពៅដារី : អញ្ជឹងពួកខ្ញុំអរគុណមីនច្រើនដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានពីខាងដើមមោ។